Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованы.

Рекламаціи неопечатаны вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 145. | Нинѣ: гр. Космы, рим. Малґож. | Завтра: гр. † Положене, рим. Бонавент. | Середа 1 (13 липня) 1892. | Всходъ сонця 4 г. 15 м.; заходъ 7 г 55 м. Баром. 767 терм. + 25·0° + 17·0°. | Рокъ II.

Рада державна.

Дебата валютова.

Въ Палатѣ пословъ розпочалась вчера дебата валютова. До голосу записало ся 14 бесѣдникôвъ противъ предложень а 12 за ними. Першій промавлявъ Молодочехъ, посолъ Єймъ. Бесѣдникъ сей высказавъ обаву, що всходна политика пôдъ нѣмецко-угорскимъ прапоромъ готова сумно закôнчити ся. Управильнене валюты єсть на єго поглядъ лишь наслѣдкомъ тридержавного союза. Колижь вже приступлено до того управильненя, то треба передовсѣмъ розумно користати изъ срѣбла, щобы не пôдвысшити цѣны золота, бо въ противнôмъ случаю буде мусѣла людность ще больше розпадати ся на такихъ, що лишь працюють, и такихъ, що лишь уживають. Пôдъ взглядомъ политичнымъ заявивъ вôнъ, що народъ ческій стоить въ повнôй противности до правительства; домагавъ ся права загального голосованя и заведеня ческого права державного. Вôнъ признає честнѣ намѣреня правительства и добру єго волю, мимо то однакожь єсть рѣшучо противный предложенямъ валютовымъ.

Пос. Трайнфельсъ промавлявъ за валютою и боронивъ предложень правительства. — Пос. Шлєзінґеръ (антисемітъ) выступавъ противъ валюты и предложивъ проектъ амортизаціѣ довгôвъ державныхъ.

Пос. Яворскій заявивъ именемъ Кола польского, що Коло годить ся на валютовѣ предложеня правительства безъ змѣны, и жалувавъ ся на то, що сесія парляментарна такъ довго проволѣкла ся. Зґоджено ся — казавъ бесѣдникъ — що посвяточна сесія потребує лишь коротко, и всѣ послы, що прибули на сесію зъ далекихъ сторôнъ, уладили пôсля того свои приватнѣ интересы, а тымъ часомъ стало ся инакше. Головно же ходить бесѣдникови о то, щобы застеречи ся противъ того, абы въ наслѣдокъ проволѣканя сесіѣ парляментарнои не настала знову перешкода для скликаня соймôвъ краєвыхъ.

Въ дальшôй бесѣдѣ заявивъ ся пос. Яворскій за предложенями правительства, и мотивувавъ то конечностію державною. Справа, о котру розходить ся, єсть — казавъ бесѣдникъ — однаково державною и економічною, а для насъ ще й політичною, чи то яко справа довѣрія для правительства, чи яко средство до узысканя и удержаня деякихъ правъ администраційныхъ. Єсть то рѣчь непонятна, якъ могла одна поважна партія политична заняти противне симъ предложенямъ становище, котре могло бы заквестіонувати приняте закона. Не хочу нѣкому робити за то закидôвъ; каждый веде свою политику, якъ то здаєсь єму найлѣпше, але зъ сеи нагоды зазначую, що мы наше становище оцѣнюємо зъ двохъ точокъ, а именно зъ точки державнои и політичнои, дальше, що вôдъ двохъ недѣль єсть бесѣда о кризѣ (въ наслѣдокъ поступованя сполученои лѣвицѣ нѣмецкои *Ред.*), що читаємо разъ по разъ бюлетины о сѣй кризѣ и що намъ невѣвстнѣ заходы около залагодженя сеи кризы; вкôнци єсть для насъ непонятною рѣчею, щобы то залагодженє вымагало аж такихъ способôвъ, котрѣ могли бы заквестіонувати поводженє такъ важнои для цѣлои державы справы. Наконець заявивъ бесѣдникъ, що годить ся зъ выводами міністра фінансôвъ, высказаными въ комісии и має до ныхъ повне довѣріє та має надѣю, що правительству удасть ся погодити интересы державы зъ интересами краєвъ.

Пос. Крамаржъ (Молодочехъ) заявивъ, що єсть въ засадѣ приклонникомъ управильненя валюты, але зъ причинъ рѣчевыхъ и політичныхъ буде голосувати противъ предложень правительства. Наконець промавлявъ ще пос. Бернрайтеръ, а вôдтакъ вôдложено дальшу дебату до нинѣ.

Дебата валютова може скôнчити ся скорше, якъ то первѣстно можна було припускати, бо кôлькохъ пословъ зъ клюбу Гогенварта, котрѣ записали ся були до голосу противъ предложень правительства, казали ся теперь вычеркнути зъ лісты.

Зъ рускихъ товариствъ.

Дня 29 червня вôдбули ся въ Теребовли загальнѣ зборы товариства „Руска Бібліотека“ при дуже маленькôй участи членôвъ; явило ся всего ледви 10 членôвъ, потрѣбныхъ пôсля статута до комплету. Яко комісаръ правительственный явивъ ся п. Воляницкій, практикантъ ц. к. Староства.

Зборы отворивъ членъ основатель о. Андрій Тимусъ зъ Гумниськъ. Вôнъ зазначивъ, що товариство „Руска Бібліотека“ має на цѣли дати можность провôдникамъ люду образуватись, абы могли вôдповѣсти своѣй высокой задачи. На предсѣдателя збору покликано о.

11

ЯРИНА.

Повѣсть О. Г. Крашевского.

(Дальше).

Кузьма принявъ вѣстку про увôльнене своеи родины зъ радостю, але въ тôй радости бувъ и смутокъ, бо достакши волю мусѣвъ вôнъ попращати ся зô старою хатою дѣдôвъ своихъ, зъ полемъ, котре оброблявъ въ потѣ чола, зô всѣмъ, до чого привыкъ зъ дитины.

Вертаючи до Кузьмы Остапъ стрѣтивъ на дорозѣ жидôвску бричку. Въ нѣй сидѣвъ старый жидъ, одягнений по старосвѣтски въ жупанъ, запнятый на пентельки, а на головѣ мавъ ширококрысый капелюхъ. Побачивши Бондарчука, казавъ вôнъ здержати конѣ и при помочи молодшого жидка злѣзъ зъ воза та повитавъ лѣкаря зъ поважанємъ и майже зô слезами.

Остапъ не мôгъ собѣ єго и пригадати.

— Кôлькожь то вы мусите по свѣтѣ добра робити, — чисто по польски промовивъ старець — кôлько то людей мусить васъ благословити, коли вы забуваєте и про тыхъ, що вамъ найбôльше винни.

— Спасибô вамъ за добре слово, але я справдѣ не тямлю!...

— Ну, ну! я не гнѣваю ся, я лише дивую ся. Вамъ вôльно забути, але не намъ.

— Зъ вôдки-жь вы?

— Зъ вôдки? Зъ Бердычова. Якъ то, вы не пригадуєте собѣ Герцика? Ай-яй! а тямите вы: вы приѣхали на торгъ на Петра, а менѣ мôй одинакъ Ицко лежавъ уже на смертнôй постели и докторы єго вже покинули. Якась честна душа сказала менѣ: Єсть ту великій лѣкарь, що лѣчить зѣлемъ. И я попросивъ васъ, щобы вы прийшли, и вы прийшли, сидѣли цѣлый день и нôчь, ажь мого Ицка вылѣчили. Вы думаєте, що мы то могли забути? Мы давали вамъ тысячь рублѣвъ, тысячь карбованыхъ рублѣвъ, а вы ихъ не взяли вôдъ насъ. Чи-жь то можна забути?

Остапъ засмѣявъ ся легко.

— Чого вы смѣєтесь? Ай-яй! бôгме вы, паны, жидôвъ не знаєте. И жидъ має серце, и жидъ має серце! А дусить грошѣ тому, бо що вартъ бувъ бы вôнъ безъ нихъ?

— И щожь вы поробляєте ту, пане Герцикъ? — спытавъ Остапъ.

— Що роблю? Полагодивши недалеко интересъ, я нарокомъ ѣхавъ до васъ зъ поклономъ. Менѣ вже зъ ласки вашои давъ Богъ потѣху и я маю вôдъ Ицка двоє внукôвъ! И интересы добре идуть, то я хотѣвъ зъ вами побачитись и подякувати вамъ.

— То ѣдьте до мене, Герцикъ, я васъ поведу на кони, бо инакше й не найшли бы вы до мене дороги.

— А зô мною не сядете? Коня можна привязати до моихъ, коли спокôйный.

— И такъ добре! — вôдповѣвъ Остапъ и усѣвъ собѣ коло жида.

Насамперѣдъ говоривъ Герцикъ о своихъ внукахъ и о интересахъ, потôмъ о торговли, дальше о політицѣ троха, вкôнци коли вже злѣзли зъ воза а Остапъ єму нечайно сказавъ, що має выѣхати зъ тыхъ сторôнъ, то жидъ почавъ цѣкаво выпытуватись, куды и по що?

Годѣ було не признатись єму; притôмъ прийшло и се на думку Остапови, що богатый жидъ може єму помочи; тому й признавъ ся передъ нимъ щиро до всего и просивъ о раду.

Герцикъ замкнувъ ся на ключь, переглянувъ папери, реєстры, документы, рахунки довгôвъ и за кôлька годинъ здавъ Остапови справу зъ маєткового стану Альфреда такъ докладно, якъ бы надъ тымъ працювавъ кôлька мѣсяцѣвъ. Остапъ здивувавъ ся.

— Не дивуйтесь, — сказавъ жидъ — я на тôмъ зубы зъѣвъ. Вы думаєте: торговля та торговля. У насъ зъ торговѣ выходять и процесы, то треба и законôвъ привчитись и неодного пана обчислити по судахъ. То менѣ не першина. — Отже говоривъ дальше — списъ довгôвъ то такса маєтку. Зле стоить вашъ ґрафъ, але раду дати єму можна. Тôльки грошей треба буде. Ну, ґрафови не давъ бы я, хиба на великій процентъ и на добру сплату; але вамъ дамъ облїґъ Гальперна, що маю навѣть при собѣ а процентъ заплатите менѣ такій, якъ будете могли. Не бôйте ся!

Евстахія Цурковского зъ Настасова яко найстаршого вѣкомъ. О. Цурковскій, обôймаючи провôдъ, сказавъ, що заложене бібліотеки есть конечною потребою у кождого народу. Пословиця каже: „Якъ тя видять, такъ тя пишуть“. Коли нема позбираныхъ до купы творôвъ письменниковъ нашихъ, може выдавати ся, що мы дуже бѣдни̂. Бяблiотеки дають пôзнати намъ, що мы маемо. Якъ дбалый господарь стараесь прятати свои плоды, — такъ и дбалый нарôдъ старае ся мати спрятокъ на свои творы духови̂. Выразивши честь для членôвъ-основателѣвъ за пôдняте такъ спасенной гадки у насъ, покликавъ на секретаря п. Еха зъ Теребовлѣ и перейшовъ до проґрамы збору.

Першою точкою въ проґрамѣ були выборы выдѣлу. На внесене п. Стеблецкого, суд. адъюнкта зъ Теребовлѣ, згоджено ся зробити коротку перерву, абы нарадитись. По нарадѣ внѣсъ п. Стеблецкій таку лiсту членôвъ выдѣлу: о. Іоанъ Залуцкій, деканъ зъ Теребовлѣ (голова), Ив. Воляньскій зъ Острôвчика (касіеръ), о. Теодоръ Цегельскій зô Струсова (секретарь), п. Стеблецкій (заступникъ головы) и п. Ехъ (бiблiотекарь); заступники: о. А. Тимусъ и п. Сабатовичь зъ Теребовлѣ. Внесене се принято черезъ аклямацію.

По оголошеню выдѣловыхъ предложивъ о. Цурковскій до полагодженя другу точку: директиву для выдѣлу дотычно заряду майна. Зборы дали власть выдѣлови на пôдставѣ статута обнизити на зголошене вкладку мѣсячну въ 50 кр. до половины. Опôсля запытавъ о. предсѣдатель зборôвъ: якъ задумують заводити бібліотеку? Згоджено ся, щобы поки що записати всѣ наши̂ теперѣшни̂ народни̂ выданя. Предсѣдатель внѣсъ, щобы записати для бібліотеки „Кiевску Старину“, котра о нашихъ справахъ трактуе, однакъ зъ огляду на бракъ фондôвъ не порѣшено нѣчого и полишено се выдѣлови, абы сповнивъ по можности. Вкôнци заявивъ о. Ив. Воляньскій, що товариство „Просвѣта“ прислало въ дарѣ на его руки для товариства 68 книжочокъ. Збôръ поручивъ выдѣлови подякувати Хв. выдѣлови „Просвѣты“. Такожь зложивъ въ дарѣ для бібліотеки о. Цегельскій 5 книжокъ, а зборы подякували ему, вставши зъ мѣсць.

Подаючи се справоздане до прилюдной вѣдомости, не можемо его закôнчити не вôзвавши ширшій загалъ интелиґентной публики нашои зъ околицѣ Теребовлѣ до участи въ тôмъ товариствѣ, котре при значнôмъ числѣ членôвъ може справдѣ вôддати знамениті услуги для кругôвъ интелиґенціѣ рускои. Доси вписало ся до товариства 24 членôвъ.

Переглядъ политичный.

Супротивъ того, що ходять всѣляки̂ вѣсти о часѣ скликаня спôльныхъ Делеґацій, головно же, що они мають бути скликани̂ ажь зъ початкомъ жовтня, констатуе Pol. Corr., що мѣродайни̂ круги держать ся той гадки, щобы спôльни̂ Делеґаціи скликати въ послѣднôмъ тыждни вересня.

О розрухахъ въ Астраханѣ суть теперь вже урядови̂ вѣсти. Зъ нихъ выходить, що розрухи въ мѣстѣ выбухли въ наслѣдокъ того, бо розойшла ся чутка, що въ шпитали кладуть людей, занедужавшихъ на холеру, живцемъ въ домовину и поливають вапномъ. Розлючена товпа кинулась на шпиталь, почала зъ вôдтамъ вытягати недужихъ и трупы, а наконець и шпиталь пôдпалила. Ґубернаторови выбито вôкна камінемъ. Тогды выступило войско и стало стрѣляти. Коли пôзнѣйше наспѣло ще бôльше войска, наставъ спокôй. — Холера проявила ся вже и въ Батумѣ надъ Чорнымъ моремъ.

Въ Парижи выбухла несподѣвано криза въ кабінетѣ. При нагодѣ интерпеляціѣ въ справѣ ужитя кредиту для Дагомею ухвалила Палата послôвъ 287 голосами противъ 150 резолюцію, котрôй протививъ ся дуже міністеръ маринарки, а то резолюцію взываючу правительство, щобы сухопутне войско и мамаринарку въ Дагомею поставити пôдъ одну команду. Зъ міністромъ маринарки зсолідаризувавъ ся цѣлый кабінетъ и подавъ ся до дімісіѣ. На жадане Карнота постановивъ кабінетъ остати ся и дальше ажь до именованя нового міністра маринарки.

Новинки.

Львôвъ дня 8 Липня

— **Громадѣ Горки**, въ повѣтѣ бережаньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы, а на притулокъ малыхъ дѣтей въ Бохни такожь 100 зр.

— **Именованя.** Єго Вел. Цѣсарь именувавъ радника высшого Суду краєвого у Львовѣ, Людвика Муца, радникомъ Двору въ найвысшôмъ Трибуналѣ судовôмъ. — Ц. к. Дирекція пôчтъ и телеґрафôвъ надала посады почтмайстрôвъ: въ Лютовискахъ Адели Фріппель; а посады експедіентôвъ почтовыхъ: въ Пасѣчной Оттонови Топольницкому, въ Долинѣ въ Тшанôвскôмъ Осипови Куницкому, въ Пышници Маріи Личковскôй, въ Свѣржи Розаліи Ґроховальскôй, въ Петранцѣ Іосифѣ Дрогомирецкôй, въ Старявѣ на дворци Ром. Яницкому, въ Рожновѣ Маріи Шолґініи, въ Верхратѣ на дворци Теофілеви Украиньскому, въ Остапю бар. Ромашканови, въ Нущу Маріи Кренчиньскôй, въ Словѣтѣ Юл. Имриховскому, въ Лупковѣ на дворци Лямбертови Волосецкому, въ Сосновѣ Маріи Путулцѣ, въ Ричевѣ на дворци Осипови Лєсманови.

— **Вôдзначене.** Єго Вел. Цѣсарь удѣливъ старшому радникови будôвничому при ц. к. Намѣстництвѣ у Львовѣ, Каролеви Сетті, въ нагоды перенесеня его на власну просьбу въ станъ спочинку, титулъ и характеръ радника Двору зъ увôльненемъ вôдъ таксы.

— **Ц. к. Дирекція** руху зелѣзниць державныхъ оголошуе, що вôдъ 15-го с. м. запроваджае въ розкладѣ ѣзды на шляху льокалнôмъ Гадікфальва-Радôвцѣ слѣдуючи̂ змѣны: До сеи поры вечеромъ курсуючи̂ поѣзды мѣшани̂ ч. 2856 и 2857 будуть пôзнѣйше въ Радовецъ, а взглядно въ Гадікфальвы выходити, дальше запроваджують ся на часъ вôдъ 15 с. м. до 31 жовтня с. р. кромѣ уже курсуючихъ два нови̂ поѣзды, а именно ч. 2859 и 2860. Въ наслѣдокъ того будуть вôдходити въ Гадікфальвы поѣздъ ч. 2857 о 8 год. 41 мін. а ч. 2859 о 6 год. 42 мін. вечеромъ, а въ Радовецъ поѣздъ ч. 2856 о 5 год. 40 мін. а ч. 2860 о 7 год. 39 мін вечеромъ.

— **Є. Ексц. П. Намѣстникъ ґр. Бадені** переѣзджавъ вчера черезъ Львôвъ, ѣдучи зъ Буска до Пôдлютого на посвящене лѣтнои палаты Є. Ексц. Впреосв. Митрополита Сильвестра Сембратовича. Завтра верне п. Намѣстникъ назадъ до Буска.

— **Впреосв. архієп. вôрменьскій Исаковичь** выѣхавъ въ суботу на канонічну візитацію до Станіслапова. Зъ вôдси выѣзджае Впреосв. нинѣ на дальшу візитацію до Лысця, а завтра т. є. въ середу до Тысменицѣ.

— **Рускій народный театръ** пôдъ управою п. Ив. Биберовича переѣздить въ тыхъ дняхъ зъ Богородчанъ до Надвôрнои и тамъ въ суботу дня 17 с. м. зачне давати выставы театральни̂ на сценѣ, нарокомъ до того приладженôй.

— **Чорногорскій вôддѣлъ** Товариства татраньского въ Коломыи подае своимъ членамъ до вѣдомости, що посвячене и отворене „чорногорского дворця“ въ Жабю вôдбуде ся дня 27 с. м. Коли буде погода, то по тôмъ посвяченю буде прогулька на Чорногору, Кострыцю, до озера Шибеного ажь до Буркута камерального. Ти̂, що хотять взяти участь въ прогульцѣ, мають зголоситись завчасу до заряду товариства.

— **Фальшиви̂ паперови̂ ґульдены** появили ся въ Станіславовѣ. Минувшого тыждня зголосивъ ся тамъ до поліціѣ капраль 58-ого полку пѣхоты и зложивъ тамъ

— Алежь змилуйтесь! — кликнувъ Остапъ.

— Коли я не бою ся, то чого вы боитесь? Я вамъ даю, бо знаю, що якъ вы лишь грошѣ покажете, то вѣрителѣ не схочуть брати и будуть просити, щобы вы ихъ задержали. Вы зыскаете на часѣ, а часъ то все; дайте менѣ, пане, ще сто лѣтъ, а я Бердычѣвъ куплю на власнôсть. Ну, а якъ бы ти̂ грошѣ розойшли ся, чи то вже не найдете чимъ вôддати? Я буду чекати и возьму вôдъ васъ лише простый квітъ. Вже я виджу по рахункахъ, по титулѣ того пана, що вôнъ за оденъ. У такихъ панôвъ, закимъ маетокъ стратять, найде ся ще богато всякои всячины, то срѣбла, то вытребенькôвъ рôжныхъ, що грошѣ коштують и хочь бы ихъ вôдъ себе кидати, то щось варти̂. Вы то все попродайте радше, якъ мають ліцитувати вѣрителѣ, бо чи не лѣпше самому продати то, що на нѣчо не придало ся и безъ проценту лежить?

Бондарчукъ задумавъ ся. Жидъ зачавъ налягати и закимъ повечерѣло, лишивъ силомôць майже вексель та записки, а самъ поклонивъ ся низько и утѣкъ за хуторъ.

При такôй несподѣванôй помочи Остапъ мôгъ теперь ратувати интересы ґрафа, успѣшнѣйше, якъ бы то мôгъ бувъ о своихъ власныхъ силахъ зробити.

Коли вже все було готове до весѣля и панъ Суздальскій пôдписавъ увôльнене. Кузьмы зъ родиною, а заповѣди були вже оголошени̂, Остапъ попросивъ священика, щобы зъ вѣнчанемъ не ждавъ до недѣлѣ, бо хотѣвъ якъ найскорше выѣхати. Вчасно поселивъ у себе на хуторѣ родичѣвъ Ярины и ждавъ лише, щобы выѣхати — жонатымъ.

Ярина думала часомъ, що коли Остапъ такъ спѣшить ся, то вôнъ еѣ любить и щасливо усмѣхалась до судженого; то зновъ прочувала, що въ серци его нѣчого для неи не було, и она попадала въ розпуку та сумнѣвала ся. А що не могла знати, чому бы вôнъ мавъ женитись зъ нею безъ любви, то частѣйше вѣрила въ се, що вôнъ еѣ любить. Трудне було положене Остапа, котрого гарна подôльска дѣвчина, подôбна до красного бодяка, що цвите на буйныхъ ланахъ, за шию нѣжно обнимала, гонила за нимъ та силувала его выповѣдати чутя неймовѣрни̂ та давати доказы любви, котрои не було. Вôдôпхнути еѣ не мавъ силы и вôдваги; добровôльно засудивши себе своимъ положенемъ на ложь, вôнъ не вмѣвъ удавати. Тому коли Ярина, мовь дитина весела та щаслива, шукала его та хотѣла бачити такожь веселымъ и щасливымъ, то вôнъ не знавъ, що зъ собою почати и выглядавъ мовь божевôльный.

Передъ самымъ вѣнчанемъ неспокôй Остапа зробивъ ся сто разôвъ бôльшимъ. Коли вже мавъ станути у престола, то що разъ острѣйше судивъ свôй учинокъ и сумнѣвавъ ся, чи треба ему такъ робити, якъ робить, — але вже не була пора цофатись.

Поважный обрядъ вѣнчаня вôдбувъ ся въ Мышковецкôй церквѣ при натовпѣ цѣкавыхъ, по чôмъ молодята на простôмъ возѣ скоро вôдъѣхали на Бондарчуковъ хуторъ. Ту такожь зôбралось гукъ народу: цѣкавыхъ и приятелѣвъ, вдячныхъ и дармоѣдôвъ; — всѣ прийшли по давному звычаю зъ дарами до Остапа, або зъ добрыми та щирыми бажанями щастя. Всѣхъ треба було приняти, погостити радше словомъ, якъ хлѣбомъ. Вже вечѣръ надходивъ и вже все було готове до дороги, а Остапъ не мôгъ выдобутись зъ помѣжь гостей. Ярина водила за нимъ неспокôйно палкими очима, неначе прочувала утечу.

Спôзнившись черезъ женитьбу, Бондарчукъ мусѣвъ спѣшитись до Скалы. Вôнъ узявъ старого Кузьму на бôкъ и хочь той уже бувъ трохи пôдпитый, почавъ зъ нимъ прощатись та толкувати ему по змозѣ свôй выѣздъ. Старый слухавъ, слухавъ и не розумѣвъ, длячого ему такъ спѣшно; ще не проживъ зъ жѣнкою и двохъ днѣвъ, ледви зъ за стола вставъ, а вже втѣкае, якъ бы его хто въ шию бивъ. Нѣ вôнъ, нѣ стара Кулина, що повтаряла по тиху „нещасте“, не змогли зрозумѣти того, тôльки здвигали плечима и трохи не гнѣвались.

— Алежь то инакше не може бути, — сказавъ Остапъ острѣйше — я вамъ говоривъ про се ще передже. Я мушу ѣхати; вы жийте собѣ тутъ зъ Яриною и пильнуйте мого та свого добра, а я верну.

— И щожь, думаете таки справдѣ ѣхати, не дôждавши завтра, не....

— Кôнь готовъ.

оденъ фальшивый ґульденъ, котрый дôставъ у якогось станіславôвского купця. Справу вôддано прокураторіи.

— **Огонь** выбухъ въ селѣ Голгоче коло Пôдгаєць дня 8 с. м. въ само полудне и знищивъ церковь, приходство и 134 будынкôвъ господарскихъ. 59 господарѣвъ остало безъ хаты. Огонь повставъ въ стодолѣ Осипа Жмуда и перекинувъ ся въ однôй хвили на хату Лука Киса. При сильнôмъ вѣтрѣ ширивъ ся щоразъ скорше, такъ що о 1 годинѣ вже всѣ тѝ будынки горѣли яснымъ поломѣнемъ. На мѣсце пожару прибула сторожа и сикавки зô Швейкова, зъ Пôдгаєць, жандармерія подгаєцка, и лише скорôй ихъ акціи удалось придусити огонь о год. 5. Шкода выносить около 120.000 зр., а зъ того лише незначна часть була убезпечена.

— **Рѣдкій выпадокъ.** Челядникъ ковальскій Иванъ Кордзиньскій зголосивъ ся вчера на поліціи и донѣсъ, що пôдчасъ подорожи зъ Сянока до Львова вложивъ єму хтось до кишенѣ въ сурдутъ 10 зр. Грошѣ зложивъ вôнъ въ поліціи. Вже то рѣдко знайшовъ бы ся хтось, що, знайшовши грошѣ въ своѣй кишени, занѣсъ бы ихъ на поліцію, але мабуть ще рѣдше знайдуть ся такѝ, що вкладали бы грошѣ до чужои кишенѣ — хиба що то якась нечиста справа.

— **Нещаслив̂и пригоды.** Директорови дôбръ и лѣсôвъ державныхъ, п. Глянцови, лючила ся на Выгодѣ коло Долины нещаслива пригода — зломивъ собѣ ногу. Вчера мавъ стрыйскимъ поѣздомъ вернути до Львова. — Въ Веренчанцѣ, на Буковинѣ, утопивъ ся въ ставѣ селянинъ Дмитро Глевка — Въ Закопанôмъ, сполошились конѣ при повозѣ, котрымъ ѣхала ґр. Замойска зъ донькою и Анґлійкою, а котрыми поводила ґрафинка; повôзъ вывернувъ ся а ґрафянка упала такъ нещасливо, що зломила собѣ руку въ кôлькохъ мѣсцяхъ, Анґлійка розбила собѣ небезпечно голову, а ґрафини не стало ся нѣчого. — Въ Кôцмани утопила ся пятилѣтна донька Василя Морґоча, въ бочцѣ зъ водою. Бочка не була накрыта, а дитина вылѣзла на ню, стратила рôвновагу и упала въ бочку, зъ вôдки выдобули єѣ вже неживу.

— **Пошести.** Въ Коломыи, на кутскôмъ передмѣстю, ширить ся червôнка (кровава десинтерія), а въ наслѣдокъ того, приказавъ тамошный лѣкарь повѣтовый замкнути дня 9 с. м. тамошну народну школу. — Въ Добромирцѣ, въ збаразкомъ повѣтѣ, панує ще вôдъ осени мин. року шкарлятина, а теперь настала ще й дифтерія, на котру гине богато дѣтей. Люде не знаючи, якъ собѣ при такихъ недугахъ поступати, самѝ розносять пошесть по хатахъ.

— **Страшно убійство.** Въ суботу вечеромъ розôйшла ся по Львовѣ вѣсть, що до карного суду зголосила ся якась жѣнка и зôзнала, що задусила своихъ двоє дѣтей. Ся поголоска показала на жаль правдивою, а цѣла справа мала ся такъ: Іосифъ Пришлевичь, сторожъ выдѣловои школы им. Ядвиги, и жѣнка єго Катерина защадили собѣ зô своихъ доходôвъ около 1200 зр. и за тѝ грошѣ купили малый домикъ при улици Піярôвъ. Однакъ се купно не повело ся имъ, зъ реальности не мали они сподѣваного зыску, тому й спродали єѣ, стративши при тôмъ на нѣй до 100 зр. Страта тая дуже заболѣла Катерину. Вôдъ хвилѣ, якъ продала домикъ, она ходила мовь божевôльна, була все неспокôйна, все дома развило єѣ, а передъ тыжднемъ то й покинула чоловѣка и по довгôй зандрôвцѣ вернула ажъ на другій день домôвъ. Въ пятницю дня 8 с. м. о 10 год. рано выйшла зновъ зъ дому и забрала зъ собою дѣтей. Пришлевичь прийшовъ вечеромъ до хаты и незастакъ анѣ жѣнки анѣ дѣтей. Мовь бы перечувавъ якесь лихо, пôшовъ на поліцію и давъ знати, що жѣнка єго десь пропала. Аґенты поліційнѝ дôстали приказъ слѣдити єѣ, а тымчасомъ она сама прийшла до львôвского суду карного и призналась до страшного злочину, що удусила своихъ двохъ хлопцѣвъ, 7-лѣтного Вячеслава и 5-лѣтного Сташка, и що тѣла ихъ скрыла въ лѣсѣ на Пасѣкахъ. Пришлевичеву переслухавъ сейчасъ судя слѣдчій п. Кранцберґъ. Она зôзнала, що зъ жалю по страченыхъ грошахъ удусила шнуркомъ свои дѣти, а потôмъ и собѣ хотѣла вôдобрати житє, та коли ѣй се не вдалось, она прийшла сама до суду вôддатись въ руки справедливости. На мѣсце, де мали бути похованѝ убитѝ хлопцѣ, выслано сейчасъ аґента и поліціянта, а они справдѣ пôдъ вечѣръ найшли ихъ въ лѣсѣ вôрменьскôмъ коло бровару Кляйна на Погулянцѣ. Дѣти лежали пôдъ корчемъ прикрытѝ зъ верха бурьяномъ и присыпанѝ землею. Рученята мали зложенѝ на грудяхъ. Коло нихъ лежала запаска, котрои шнурками мати ихъ задусила. Тѣла хлопцѣвъ вôдôслано у шпиталь, а Пришлевичеву арештовано.

— **Довгій вѣкъ.** Въ Святинахъ въ виленьскôй ґуберніи въ Россіи померъ недавно тому чоловѣкъ, котрый доживъ до 137 лѣтъ. Коли змѣркувавъ, що вже прийшовъ конецъ єго житя, прикликавъ до себе чотирохъ своихъ сынôвъ, зъ котрыхъ наймолодшій мавъ вже скôнченыхъ 90 лѣтъ и прощаючись зъ ними ставъ плакати и казавъ, що єму жаль умирати. — До Петербурга зновъ прийшовъ сими днями въ гостину до правнука селянинъ Смолинъ 102-лѣтный старецъ. Вôнъ родомъ зъ архангельскои губерніѣ, а хочъ такій старый, то таки видить добре и зовсѣмъ здоровъ. Смолинъ нѣколи въ житю не хорувавъ. Мавъ 19 сынôвъ, а зъ того 15 жиє. Вôдъ нихъ дôждавъ ся старенькій 30 внукôвъ и внучокъ и 10 правнучокъ та правнукôвъ. Жѣнка Смолина, молодша вôдъ него о 5 лѣтъ, померла передъ трема роками. — Въ Чернôвцяхъ померла дня 4 с. м. жидôвка Рифка Розенберґъ, котра дожила кругло сто лѣтъ.

— **Розбоѣ и крадежѣ у Львовѣ** навѣть въ бѣлый день множать ся въ застрашаючій способъ. Оногды ишла ул. Лычакôвскою панѣ Иванна Л., особа вже старша, и несла въ руцѣ полярєсъ, въ котрôмъ було, якъ кажуть, 50 зр. Нараз напавъ на ню якійсь волоцюга, вдаривъ єѣ и вырвавъ зъ рукъ грошѣ та почавъ утѣкати. Въ тôй хвили надôйшовъ якъ разъ аґентъ поліційный п. Терлецкій, котрый пустивъ ся за розбишакомъ, зловивъ єго и привѣвъ на поліцію. Тутъ показало ся, що то єсть оденъ изъ найнебезпечнѣйшихъ злодѣѣвъ, называє ся Мендель Фрідъ и бувъ вже кôлька разôвъ караный за крадѣжь и розбоѣ. — Пôдмайстрови мулярскому Иванови І. укравъ хтось срѣбный годинникъ зъ кишенѣ, коли вôнъ вертаючи зъ доброго снѣданя сѣвъ собѣ на лавочцѣ въ мѣскôмъ городѣ и тамъ здрѣмавъ ся. — До помешканя п. Володислава К. при ул. св. Софіѣ вломивъ ся оногды злодѣй черезъ вôкно до кухнѣ и укравъ столове срѣбло вартости 50 зр. — Якійсь волоцюга знову ходить по бюрахъ и канцеляріяхъ и нѣбы то шукає службы. Такъ зайшовъ вôнъ до одного бюра въ Намѣстництвѣ, а коли выйшовъ спостережено ажъ тогды, що вôнъ выймивъ изъ сурдута лежачого на столѣ полярєсъ зъ 150 зр. Поліція слѣдить теперь за нимъ. Другій такій волоцюга перебраный за листоноса увыхає ся по домахъ та розносить пôдробленѝ листы за котрѝ каже собѣ оплачувати подвôйну належитôсть.

— **Вулканъ Етна** выкинувъ минувшои суботы страшенну масу лявы. Въ ночи лява знову полилась двома струями въ сторону до Нікльосі и Бельпакто. Притôмъ далось почути и трясенє землѣ, котре наробило богато шкоды. Нинѣ доносять зъ Нікольосі, що землетрясеня тревають дальше. Зъ пяти кратерôвъ вулканичныхъ ллє ся беззастанно лява. Въ Цафарани 12 домôвъ завалилось и часть костела впала. Выбухъ вулкану треває дальше. Все-жь таки не такій вôнъ страшный, якъ бувъ въ р. 1886.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 12 липня. Дръ Станіславъ Старжиньскій именованый звычайнымъ професоромъ права державного при львôвскôмъ університетѣ. — Вѣсти о уступленю тутешного амбасадора нѣмецкого, кн. Райса, суть безосновнѝ.

Парижъ 12 липня. На мѣсце Кавеняка именованый Магі міністромъ маринарки. — Равашоля страчено; вôнъ ажъ до послѣдноѝ хвилѣ старавъ ся задержати добрый гуморъ и поспѣвуючи, ишовъ на мѣсце страченя.

Лондонъ 12 липня. Доси выбрано 195 консерватистôвъ, 168 ґлядстоністôвъ, 31 уніоністôвъ, 30 антіпарнелітôвъ и 5 парнелітôвъ.

— И не попращавшись зъ жѣнкою? — спытавъ старый та покивавъ головою.

— Нещасте! — повтаряла стара та ломила руки.

— Покличте-жь Ярину! — сказавъ Остапъ.

Середъ натовпу, незамѣчена нѣкимъ, высунулась Ярина черезъ алькиръ и выбѣгла противъ мужа та обнявши єго за шию, пôшла зъ нимъ ажъ до лавы пôдъ хрестомъ.

— Ну, я хочу попращатись зъ тобою, Ярино! — сказавъ Остапъ.

— Попращатись? — сказала зъ недовѣремъ.

— Атже знаєшь, що я ѣду.

— Справдѣ, ты казавъ менѣ се — завтра чи колись тамъ.

— Нинѣ ще.

— Якъ то, нинѣ?

— Заразъ.

— Заразъ?

— Памятай же, Ярино, що ты менѣ присягла, якъ и я тямити буду, що тобѣ присягъ. Чекай на мене, я верну.

Нѣма, сумна и безъ памяти стояла панна молода, впяливши очи въ чоловѣка; въ головѣ ѣй перевертало́сь, крутилось, а въ очахъ искры жарѣли.

— Я верну небавомъ — сказавъ Остапъ. Та ще не докôнчивъ тыхъ слôвъ, якъ Ярина зъ крикомъ та плачемъ кинулась єму на шию та обняла єго такъ сильно руками, такъ пристрастно, що Остапъ притисненый до єѣ грудей, не мôгъ вырватись та на ногахъ вздержатись.

— Дитино не плачь, — сказавъ помалу, — чейже ты знала, що я поѣду, яжь тобѣ заповѣвъ се заздалегôдь. Чогожь плачешь? Я верну и будемо жити разомъ, все разомъ.

Але Ярина не слухала, лише обнимаючи єго за шию, плакала та кричала:

— Я тебе не пущу, я тебе не пущу.

— Втихомирь ся, прошу тебе, втихомирь ся.

— Якъ менѣ втихомиритись, коли менѣ жаль, жаль, менѣ соромно и гôрко. Люде пальцями показувати-муть и скажуть: Ось она, що єѣ вже першого дня чоловѣкъ покинувъ.

— Нехай люде кажуть, що хотять. Менѣ ѣхати треба и я поѣду. Що людямъ до насъ?

— Добре тобѣ казати, — вôдповѣла жѣнка — тобѣ нѣ жаль, нѣ соромъ, нѣ нѣчо; тобѣ все одно, але менѣ! дôждала ся щастя тай иди зъ торбами. Нѣ, нѣ, я тебе на пущу.

— Бôй ся Бога, утихомирь ся, не плачь, Ярино. Инакше не може бути. Я верну и не поѣду бôльше зъ хаты, останемось тутъ разъ на завсѣгды.

Она вже не чула, бо заходилась вôдъ великого плачу; побачивши впертôсть чоловѣка, пустила руки и упала зъ плачемъ на землю. Дармо старавъ ся Остапъ потѣшити єѣ, успокоити; дармо прибѣгли отець и мати, нѣчо не помогло. Зъ тяжкимъ серцемъ усѣвъ Бондарчукъ на коня и покинувъ заплакану жѣнку пôдъ хрестомъ въ долинѣ.

(Дальше буде.)

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3 07	10 41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдв.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.) . .	2 58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9 56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6 16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7 36
„ Зымнои Воды . . .	—	—	4·36	—	—	—
Приходять:	**Курєръ**		**Особовый**			**Мѣшан.**
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6 46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6 55	—	—
„ (на гол. двор). . . .	—	2·57	9 40	7·21	—	—
„ Черновець	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ львôвскій; рôзниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстѝ и пôдчеркненѝ мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Одвѣчальный редактор: Адамъ Креховецкій

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои“ принимае лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожь знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Стація зелѣзницѣ **Мушина-Криниця**		
зъ Кракова	*8*	*год.*
зô Львова	*12*	*„*
зъ Будапешту	*12*	*„*

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ
Криниця (въ Галичинѣ)
Найзасôбнѣйша **щава зелѣзиста.**

Въ мѣсци: почта *три разы денно,* телеґрафъ, аптека.

Положенє гôрске въ Карпатахъ 590 метрôвъ надъ пов. моря.

Вôдъ стації зелѣзничои година дороги, добре утриманои.

Средства лѣчничѝ. Крôмъ кліматичныхъ условій, купелѣ мінеральнѝ зелѣзистѝ, засобнѝ въ квасъ вуглевый, огрѣванѝ методою Шварца (въ р. 1891 выдано ихъ бôльше якъ 35.000).

Купелѣ боровіновѝ, парою огрѣванѝ (въ р. 1891 выдано ихъ 12.000).

Дотеперѣшне число ґабінетôвъ въ здроєвискахъ мінеральныхъ зôстало побôльшене, половина ґабінетôвъ въ здроєвискахъ боровіновыхъ огрѣвае ся парою, дальше питє водъ Криницкои и Слотвиньскои, жентицѣ, кефіру, — ґімнастика въ новôй въ тôй цѣли въ парку приладженôй будôвли и т. д.

Помешканя. Бôльше якъ 1500 покоѣвъ зъ бôльшимъ и меншимъ комфортомъ умебльованыхъ, зъ постелею и услугою, по бôльшôй части заосмотреныхъ въ печи. Готель „пôдъ 3-ма рожами“ и гостинниця „пôдъ Замкомъ“ служать до тымчасового умѣщеня особъ свѣжо прибувшихъ.

Въ маю, червню и вересню цѣны помешкань якъ и купелей суть менши.

Проходы. Великій паркъ смерековый зъ выгôдными стежками, численными лавками и мѣсцями до выпочинку и забавъ, различнѝ близшѝ и дальшѝ проходы по рôвни и по горахъ, прогульки въ прекрасну близшу и дальшу околицю.

Заосмотренє потребъ и забавы. Кôлька реставрацій, кôлька молочарень, двѣ цукорнѣ, величавый дôмъ здроєвый зъ салями бальовыми, реставраціею, салею білярдовою и для игоръ, кругольня, касино, 2 выпожичальнѣ книжокъ, театръ зô Львова, оркестра здроєва А. Вроньского вôдъ 21 мая, фотоґрафъ, крамницѣ и рукодѣльники всякого рода зъ головныхъ мѣстъ прибуваючѝ и т. д.

Крôмъ стало черезъ цѣлый часъ ординуючого лѣкаря правительственного Дра Копффа практикуе 7 лѣкарѣвъ. — Фреквенція рôчна выносить бôльше якъ 4.500

Въ самôмъ здроєвищи знаходить ся пôсля найновѣйшихъ засадъ умѣєтности правительственне: Ц. к. Заведенє водолѣчниче (гидропатичне) пôдъ проводомъ специяліста Д-ра Еберса (въ р. 1891 здѣлано 26.100 процедуръ гидропатичныхъ).

Особы, котрѝ лѣчать ся въ ц. к. Заведеню водолѣчничôмъ, можуть найти умѣщенє въ свѣжо отвертôмъ приватнôмъ пансіонатѣ Дра Еґерса, приспособленôмъ до потребъ гидропатики.

Сезонъ отвертый вôдъ **15 мая до кôнця вересня.** 65

На жаданє удѣляе объясненѣ

Ц. к. Зарядъ здроєвый въ Криницѣ.

Найчистѣйшій спірітусъ,
найлѣпшѝ
румы, горѣлки, розолісы, лікеры и пр.
въ Цѣс. кор. привілійованôй
Рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту
Юлюша Міколяша
у Львовѣ. 72

На пору кураційну 1892
поручае справдѣ добрый
ЧАЙ
російскій
Сидôръ Воль
властитель одинокои торговлѣ лише чаемъ, котра истнуе вже 22 роки
у Львовѣ, Сикстуска 6. 78

Маю честь повѣдомити Поважану П. Т. Публику, що я отворивъ у Львовѣ при площи Капітульнôй ч. 1. (напротивъ Катедры)

зелѣзну торговлю специяльныхъ товарôвъ

а то:

выробôвъ ножовыхъ, знарядôвъ и матеріялôвъ для ремесла, окутя меблевого и будôвельного, товарôвъ до домашного и кухонного ужитку и т. п.

пôдъ фірмою:

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

Свôй маґазинъ заосмотривъ я въ добôрный товаръ, котрый продаю по цѣнахъ можливо низькихъ и сталыхъ.

Основнє фахове образованє, перворяднѝ жерела закупу, вдоволенє и найменшимъ звыскомъ, притôмъ скора експедиція дають поруку, що Поважана П. Т Публика буде вдоволена зъ моихъ услугъ. Тому прошу о численнѝ ласкавѝ прикизы.

Зъ высокимъ поважанємъ

79 **Петро Хшонстовскій.**

Дра Фридриха Ленґіля
БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису выназодця перероблены на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усороняе веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Антикварска оферта.

✻ МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ ✻

4 (найновѣйше) выданє

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Поручае ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.